

Muhammed Salih Ünal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Muhammed Salih Ünal

12 Temmuz 1994 tarihinde Gaziantep'in Nizip ilçesinde dünyaya geldi. İlk ve ortaöğretimini Nizip'te tamamladı. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden 2016 yılında mezun oldu. Mutenâ Aylık Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi'nin imtiyaz sahipliğini yürütmektedir. Bir Yudum Kahve isimli şiir kitabı Ritim Sanat Yayınları'nda 2020 yılında yayımlandı. Haftalık olarak Gaziantep Olay Gazetesi'nde köşe yazısı yazmaktadır.

Anlatamazsın

Anlatmak ne mümkün
Yaklaşmış görüyorken
Ve duyarken bir adım ötede
Boğazında düğümlenir heceler
Mısralar kör olur göremez
Sağır olur kelimler duyamaz
Anlatamazsın

Orhan Veli'nin
"Epeyce yaklaşmışım; duyuyorum
Anlatamıyorum" dizelerine küçük bir nazire

Muhammed Salih Ünal

Bir Galata Kulesi Sevdası

Benim sevdam,
Galata kulesinin
Kız kulesine duyduğu sevdadan farklı değildi
Öyle uzaktan asırlarca seyretmekti
Yılmadan, usanmadan bir bekleyişle seyretmek hem de
Ah, bir Beyođlu izin verse Galata kulesine!
Ah, bir Üsküdar izin verse Kız kulesine!
Orta yolda bir yerde buluşurlar ama
İzin vermezler, bilirler o zaman hasret biter
Hasret biterse acı biter, hüzün biter
Hüzün ve acının hissedilmediği İstanbul; İstanbul olamaz.
Tıpkı bu ruhaniyetimle yaşarım
Sadece uzun bir müddet seyretmekle geçer hayatım
Ama olsun bu durumda hüzün de güzel, acı da...

Muhammed Salih Ünal

Bir Romanın Kahramanları

İkimizde bir romanın
Ana kahramanlarıydık aslında
Sen kazanan, bense kaybeden
Yaşanan tüm aşk savaşlarını
Ben çare arardım yaralarımaya
Sen ise kaçardın her zaman
Acılardan, direnişlerden, hüzünlerden

Muhammed Salih Ünal

Bir Yudum Kahve

bir yudum kahvenin kırk yıl hatırı var derler
kahve bahane muhabbet şahane lafı bir de
kahve hayatımızın her yerinde ki yazım bu şiiri.
sevdiğin bir insanla içtiğin kahvenin tadı ayrıdır,
acı bir kahve içersin çocuklarıyla beraber
dostlarla içilen orta şekerli kahve de bambaşkadır.
çayla olmaz, kahveyle olur en güzel muhabbet
çayın yeri bir yere kadardır, kahveninki her yere kadar.
Yemen'den, Brezilya'dan gelir aslı,
İtalyan ekspreso der, sosyete nescafe üçü bir arada
Urfa'da babayiğitler katıksız mırra içer
ancak hası Türk kahvesidir onun
biz böyle biliriz en azından
biz kahvemizi böyle içeriz.

Muhammed Salih Ünal

Bisiklet

Bir çocuđun bisikletten dűşmesini bilir misiniz
Hem canı yanmıştır hem de hayal kırıklığına uğramıştır
Bir de gurur vardır tabi
Gururu ağlatır onu asıl
Dűşünür hep ben nasıl dűşerim bisikletten diye
Sürmek isterken ne diye dűştüm diye
Ama olan olmuştur be çocuk
Yapacak bir şey yok
Dűştün bir kere
Şimdi kalkmayı bilmelisin asıl
Yeniden binmeyi bilmelisin
Cesareti bilmelisin
Gururu bırakıp tekrar sürmeyi bilmelisin çocuk

Muhammed Salih Ünal

Ellerin Kalkanım

toz bulutlarının karşısında
ellerin kalkanım
yüreğimde duran
ve ben salıncakta sallanan
bir çocuğun heyecanlı yüreği
toprağına su dökülmüş
saksı çiçeği misali
hayat buluyorum
her nefes alışınla

Muhammed Salih Ünal

Eylül Sabahı

Bir eylül sabahı
Sararmış yapraklar arasında
Buğulu gözlerim
Solmuş gönül çiçeğim
Hafif esmesiyle rüzgarın
Urperir bedenim
Sorsalar Güneşe
Buhrana dönmüş sözlerim
Elveda derken göklere
Vuslata hasret yüreğim

Muhammed Salih Ünal

Gece Söylencesi

İffetli bir insanı yoldan çıkaran bu gece
Acaba bizlerin yüzünü tekrar güldürebilecek mi?
Kalbimin ahengiyle ağızımdan çıkan her bir hece
Yanlışları doğruya tekrar götürebilecek mi?

Söylencelerle doldu şimdi herkesin ruhu
Yakılıp yıkıldı bir anda dinleyenlerin gururu
Aldı götürdü ortalıktan gözlerdeki süruru
Yıktıklarını tekrar toparlayabilecek mi?

Muhammed Salih Ünal

Gözlerinin Destanı

Gözlerinin destanı olur muydu merak ettin mi hiç?
Düşünebildin mi bir şair senin gözlerini kalem edecek?
Kalemine seni konuk edecek, kahramanı sen yapacak
Hep seni düşünecek, günlerce kafa yoracak senin için
Saç, sakal darmadağınık bir halde kalacak günlerce
Şeni yazmak için çırpınıp duracak belki de
İçte hissedilmeden bir şey yazamaz elbet
İçinde seni hissedecek her daim, her bir saniye
Yediği içtiği seni hissederek geçecek
Tüm bunları yapacak şairi bilmek istemez miydin?
Onu tanımak istemez miydin?
Görüp de şükranlarını sunmak istemez miydin?
En azından bilmek istemez miydin?
Seni dünya gözüyle bir kere olsun görmek istese
Görünmek istemez miydin sen de bir kere?

Muhammed Salih Ünal

Güneş Misali

Gözlerin güneş misaliydi benim için
Bakmak için can attığım, bakamadığım
Halbuki ben gözlerimle bakamazdım Güneş'e
Olur da gözlerimin nazarı değer diye güzelliğe
İstemem elbet böyle güzelliğin sönüp bitmesini
Dikkat ederim gözlerime, kararmış gözlüklerle dolaşırım
Dünyamı karartırım, razıyım da buna
Dünyamın kararmasına razı olurum ama
Güneşin solmasına gönlüm razı olmaz, bilesin...

Muhammed Salih Ünal

Hayat Merdivenlerini Tırmanırken -kader-

Hayat merdivenlerini tırmanırken bu yaşıma kadar
Nereye gittiğimi bilemeden yaşıyormuşum meğer
Hep hayal kurardım yeni yaşamıma mana vermek için
Bilemezdim ki kaderimin beni nereye götüreceğini
Şimdi kendimi nerelerde buldum ben bile bilemezdim
Hayat merdivenlerini tırmanırken bu yaşıma kadar

Elimden geleni yaptım şüana kadar her konuda
Zaten bize düşen de budur yapacağımız tüm işlerde
Bunu da yaptıktan sonra kaderime düşeni beklemek
En doğru kararı verdikten sonra kader anını gözlemek
Sonra da önüme düşene razı olmak kaderimde
Elimden geleni yaptım şüana kadar her konuda

Zorla güzelliği sevmem neyse ona razıyım ben
İyi olsun kötü olsun kadere razıyım her zaman
Allah'ın da izniyle iyi olmasını da dilerim tabi
Kim istemez işlerin iyi yönde ilerlemesini
Ama bilirim ki her konuda kadere inanmak en iyisi
Zorla güzelliği sevmem neyse ona razıyım ben

Muhammed Salih Ünal

İstanbul ve Sen

Oysa sen İstanbul'a ne güzel yakışıyorsun
Gözlerin boğazı kışkandırıyor
Martıların çığlıklarıyla karşılık buluyor sözlerin
Üsküdar'ın, Kadıköy'ün ve Beşiktaş'ın
Vapur sesleriyle karışık esintisi
Güzelliğınle bütünleşiyor o narin havasına
Oysa sen İstanbul'a ne güzel yakışıyorsun

Muhammed Salih Ünal

Konuşamazdım

Gelsen şimdi belki yeniden karşıma
Bir hal hatır sorsan sonra
Cevap beklerken yüzüme baksan
Dilim tutulurdu herhalde
Konuşamazdım

Yeniden merhaba deseysin yüreğime
Kinimi yuttursaydın bana
Benim de merhaba dememi isteseysin
Hıncım izin vermezdi herhalde
Konuşamazdım

Unuttursaydın bana geçmişî mesela
Unut deseysin olanları
Her şey yeniden başlasın deseysin
Hatıralarım izin vermezdi herhalde
Konuşamazdım

Nefret ettiğini söyle deseysin
Senden nefret ettiğimi söylememi isteseysin
Nefret sözcüklerimi bekleseydin benden
Şevdam izin vermezdi
İçimde sana birikmiş olan sevgim izin vermezdi
Unutmadığım aşk izin vermezdi herhalde
Beklediğim aşk izin vermezdi
Konuşamazdım

Muhammed Salih Ünal

Masal Misali

I

Çocukken dinlediğimiz masalları hatırlar mısın?
Bir varmış bir yokmuş diye başlardı
Ne ortası vardı bunun ne de sonu
Şürüp giderdi sanki sonsuza dek.
İşte bizim hikayemiz de masal misaliydi.
Bir vardın bir yoktun
Bir geldin bir de gittin
Ortası dahi gelmedi bu işin
Bir son beklerken başa döndü her şey
Yine geldin, vardın
Yine gittin, yoksun.

II

Bakalım, bu sefer gelecek misin?
Bu sefer de bir son bekliyorum.
Gelişin gidişin olmasın
Geleceksen gitme;
Gideceksen gelme daha iyi.
Masal misali olmasın artık hikaye
Bitsin bu masal
Sonu gelsin artık
Duymak istemiyorum çünkü
Dursun artık bu çile
Masalları sevmiyorum çünkü.

Muhammed Salih Ünal

Mutluluğun İsim Bulmuş Hali

Bakışların...
Yüreğime dokunuşun gibiydi
Ruhuma seslenişinle
Tatlı bir meltem esti üzerime
Ve o kutlu gün...
Yüreğimin yüreğine değdiği o anda
Gökyüzü güneş açtı yeniden
Ve yeniden bahar geldi yeryüzüne

Gülüşlerin...
Cennete açılan bir kapı gibiydi
Yüreğinden içeri girebilmek
Huzurun adresiydi.

Ve sen...

Sen ki mutluluğun
İsim bulmuş halisin.

Muhammed Salih Ünal

Nasıl Olsa Sevmiyordun Beni

Ne zaman mutlu bir çift görsem
Sen geliyorsun hemen aklıma
Bana hep sevgimi hatırlatıyorsun
Gün bitip tan yeri ağarınca dek
Yüreğim boşlukta gözüm yaşta
Seni beklerdim usanmadan
Ağlardım...
Nefret ederdim çünkü ayrılıklardan
Hem almamış mıydı seni benden
Nasıl getirecekti seni tekrar bana
Beni sana nasıl götürecekti tekrar

Bir an bile olsun yılmadan seni beklerken
Bir an olsun geri dönmedim
Her zaman vardı içimde bir umut
Sanki her zaman gelecek gibiydin
Ama gün geçti ne gelen oldu
Ne de seni tekrar bana getirdi kader
İşte bu dakikadan itibaren söndü umutlarım
Bu sefer de umutlarımı aramaya koyuldum
Bu arayışlarım da yalan oldu
Artık dertli ve kederin tam ortasında bekleyen biriydim
Solgun rengim ile ben gelecektim şimdi yanına
Ama bundan da nefret ediyordum; korkmaktan

Zamanında bilmedin sevgimin kıymetini
Yalan dolan zannedyordun sen de herkes gibi
Keşke öyle olmadığını sana gösterebilseydim ben de
Ne diye gösteremedim ki sanki
Veya gösterdim de sen mi haberdar olamadın
Ya da öyle bir şey mi oldu da benim haberim yok
Bilmiyorum bunların hiçbirini
Bildiğim tek bir şey vardı
O da senin benim sevgimi bilmediğindi
Görmek istemeyişindi
Sen de haklıydın doğal olarak
Nasıl olsa sevmiyordun beni!

Muhammed Salih Ünal

Rıhtımda Bir Güzellik

Rıhtımda bir yağmur vardı
Bu yağmurda seni seyretmekti güzellik
Bana sorsalar güzelliği böyle tarif ederim belki
Çünkü gördüğüm en güzel tanım böyleydi galiba
Bundan başka gördüklerim anlamsız geldi bir anda
Rıhtımda denizi seyretmek şöyle dursun,
Vapurda martılarla söyleşmek dahi manasını yitirdi
Çünkü ben rıhtımda İstanbul'u seyretmeyi unuttum
Öyle ki güzel bir hava teneffüs ediyordum.
Ben yağmur tanelerini sana odakladım
Yağmur taneleriyle güzel mi güzeldi gördüklerim...

Muhammed Salih Ünal

Ruhu Revanım

Ruhu revânım
Seni sevmek yokmuş meğer
Ferahlıkmiş ruhumda duyduğum seni hissetmek
Sevda yokmuş meğer
Yürekten yüreğe güvercinler uçarmış
Konunca kalbin dâllarına
Ruha dokunaklı bir şiir dinler gibi
Hüzünle karışık bir duyguymuş meğer
Biz ki naçiz düşünüp de sevdâ demişiz boşuna
Yok Ruhu revanım; heyhat...
Sevdâ yokmuş meğer
Ruha dokunmakmış sana hasretim

Âşiyânım
Gönül hastalanınca tabipler eylemez şifa
Benim yaramın sen olursun dermânı
Nefesin merhemim olur gönül yarama
Bir dokunsan ruhumda güller açar
Sen ki ruhumun tabibisin
Değmesin başka eller yüreğimin ateşine
Yalnız sen gel Âşiyânım
Yalnız sevdân gelsin
Ben ki sevdânın yolunda bir ateş olurum
Sen ki bu ateşi söndürecek bir su damlası
Küle döndüm hasretimden

Kerem'i yakan neyse
Ferhat'a dağları delirdi
Kays'ı Mecnun eden o 'âşk'
Nâçiz gönlümün misafiri
Bir Aslı, Bir Şirin, Bir Leylâ istemiyor benden
Bir "Sen" istiyor
Yalnız sevdana talip yüreğimin ateşi
Bir "sende" yanmak istiyor

Yüreğime bahar getirenim
Kara kışta dahi varlığına hamdetmek
Baharın habercisi gibi çiçek açtırıyor gönlüme
Gözlerine bir bakışla yeşeriyor ruhumda kuruyan yapraklar
Nefesinle tazeleniyor ömrümün havası
Yüreğimde bir "Sen" olmaşymış meğer yüreğimin refahı
Seni sevmek yokmuş meğer
Ruhu revanım varmış
O da sende gizliymiş

Muhammed Salih Ünal

Salt Bir Sevgi

Salt bir sevgiydi oysa
Şana duyduğum sevgiler
İçimde kopan fırtınaların
Dindiği bir noktadaydı oysa bakışların
Gülüşün yeşertirdi duygu tohumlarını
Sevgin açardı içimdeki tomurcukları
Karanlığı aydınlatan o ışıkların
Süregelen bir hasretin aracıydı oysa

Muhammed Salih Ünal

Sen Gül Ki

Yüzün düşmesin;
Yeşeren ağaçlar solmasın.
Sen gül ki
Yer gök çiçek açsın.
Gül ki
Hayat bulsun her yer.
Çünkü her şey;
Buna değer!

Muhammed Salih Ünal

Senle Tanıştım Tanışalı

Senle tanıştım tanışalı
Ruhumda bilinmeyen esintiler
Dalgalanmalar halinde bir kalp ritmi
Zor aşamalardan geçen bir ömür
Belki meçhullerde yaşayan bir ben varım
Belki ulaşılmayı bekleyen bir sen
Ve belki de kavuşmayı bekleyen yollar
Ulaşılması güç olması beklenir zamanlar
Senle tanıştım tanışalı

Senle tanıştım tanışalı
Hayat bir farklı gelir oldu sanki
Vücudumun her bir ter damlası
Daha güzel terk etti yerini
Damarlarımda dolaşan her bir kan
Daha coşkulu seyreyledi yolunu
Engel çıkmadı karşısına, daha hızlıydı
Daha iyi oldu hâlim, daha güzel
Senle tanıştım tanışalı

Senle tanıştım tanışalı
Görüş açım bir başka oldu
Yani yokken yanımda
Seni benimleyken görür oldum
Zor gelir başkalarına uzakken sevmek bazen
Bana gelmez, gelemes de bilesin
Çünkü gözlerim uzağı görür oldu
Şenin diyarı gözler oldu
Senle tanıştım tanışalı

Muhammed Salih Ünal

Sevda ieđi

Bir eylöl vakti
Yapraklar sararmış solmuş iken
Adını haykırdım güneşe
Ve sen bahar misali iek atın yüreeđime

Ağaçlar sevinçten konfeti misali
Yaprak döktü başımıza
Rüzgarlar taşıdı sevgimizi
Batıdan; dođuya...
Gün aydı ve bulutlar řenlendi
Bir sevda baharı gibi geldin ömrüme

Bahar erken geldi yüreeđime
Güneş vaktinden önce dođdu
Gülüşün vardı ya hani
Beni yeniden ben yapan
Yeni dođmuř bir bebek gibi tertemiz
İşte sen vardın bu bahar mevsiminde
Yalnızca sen

Hayat geçen tüm sert kışlara rağmen güzelmiş
Varlığın bunu yaşattı gelen bahara
Elimden tutuřun ve yüreeđime dokunuşun
Yüreeđimdeki toprađı yeniden yeřertti
Filizlendi bahar ieklerim
Ve hepsinin adı Sevda ieđi

Muhammed Salih Ünal

Şiirlerimden Bir El Uzanıyor

Şiirlerimden bir el uzanıyor, görüyor musun
Tutabiliyor musun sana uzanan o elleri
Hissedebiliyor musun şiirlerin ahenginden gelen sevgiyi
Duyabiliyor musun sevdamin şarkısını, tatlı musikisini

Ellerini yüzümde gezdirsen anlayabilir misin gözyaşlarımı
Ağladığımı duyabilir misin yanımdayken
Görebilir miydin ki sana olan hislerimi
Söyleyebilir miydin tufan dolu sözcüklerimi

Tufan oldu sözcüklerim çünkü isyandalar
Onların isyanını durdurabilir miydin
Hepsi öfkeden öte yana savruldu
Onların öfkelerini dindirebilir miydin

Sevgileri görebilir misin artık
Acıları hissedebilir misin en azından
Ağlarken hıçkırıklarımı duyabilir misin veya
Sana olan sevda sözcüklerimi anlar mısın
Söyleyebilir miydin o sözleri

Muhammed Salih Ünal

Unutamamışım Görüyorsun

Ellerin pembeydi
Koyu kahve gözlerin vardı
Gülüşün inci dişlerini sererdi gözler önüne
Unutamamışım, görüyorsun...

Herkesten farklı bir tebessümün vardı
Aşk tomurcuklarından beslenmişti sanki
İşıltılı bir neşen vardı
Ağlayan gözlerimize mendil olurdu

Şefkatin vardı
Bir anne şefkati kadar olamasa da
Ona yakın bir şefkatin vardı
Bir anda şefkatli kollarında bulmak isterdim kendimi

Temiz bir ruhun vardı
Hiçbir şey cüret edip de kirletemezdi
Berrak kalacak bir ruhun vardı
Hem de her şeyden daha berrak

Karanlığımı aydınlatan bir nurun vardı
Bu nur sana lütfedilmişti
Seni herkesten farklı kılan da buydu zaten
Bu nur senin içindi

Yaralarımı saran bir sevgin vardı
Baygın misali yatardı yüreğimde
Ayılıp yeniden bayılırdı sanki her defasında
Unutamamışım, görüyorsun...

Muhammed Salih Ünal

Yarım Kalan Son Mektubum

Alışılmış kalemi her defasında elime alışıım
Bilmedik yere satırlara bir şeyler yazışıım
Boş boş sayfalara saatlerce bakışıım
Ama her defasında geriye yarım kalan son mektubum.

Saatlerce beklemek bazen duygu yüklü satırları
Bazen yoklamak geride kalmış hatıraları
Bazen de tırmanmak sözcük dolu yokuşları
Ama her defasında geriye yarım kalan son mektubum

İsterim duygu yüklü bakışlarını satırlarımda anlatmak
Her görüşümde seni yaşadıklarımı sana da tattırmak
Yazdıklarımınla içimdeki duyguları seninle paylaşmak
Ama her defasında geriye yarım kalan son mektubum

Sürekli yarım kalan parçalar yüreğimde
Tamamlanmıyor bir türlü ağlayan gözlerimde
Ne kadar denesem de olmuyor kalemimde
Ve yine geriye kalan son mektubum

Muhammed Salih Ünal